

SU6461-2

RADŮZA V POHÁDKOVÉM SVĚTĚ PLNÉM PÍSNÍČEK

RADŮZA V POHÁDKOVÉM SVĚTĚ PLNÉM PÍSNÍČEK

UHLÍŘ, PRINC A DRAK

Jedním z dárků, které mohou ozdobit letošní Vánoce, je pohádková audiokniha písničkářky **Radůzy Uhlíř, princ a drak**, která vychází u **Supraphonu** v pátek **18. října 2019** na CD i v digitálních formátech. Jde o originální hudební pohádku, jež pobaví nejen děti, ale i dospělé, kteří mají rádi osobitou tvorbu oblíbené písničkářky. Nejenže je **Radůza** autorkou námětu a scénáře a napsala texty písní i hudbu, ale v nahrávacím studiu se tentokrát ujala i režie. Spolu s vypravěčkou příběhu **Radůzou** si v pohádce, která byla původně napsána jako divadelní hra, zahráli a zazpívali mladí herci z **Národního divadla**. V roli něžné princezny Vendulky uslyšíme **Annu Fialovou**, komornou Otylku přesvědčivě ztvárnila **Lucie Polišínská**, **Radůz Mácha** se výborně zhostil role hodného prince Kryšpína, **Igor Orozovič** se svým charakteristickým

hlubším hlasem promlouvá jako odvážný a současně ironický uhlíř a **Jiří Suchý z Táboru** se představí ve dvojroli krále a draka. „Spolupráce s herci z Národního divadla byla úžasná! Všichni byli skvěle připravení, podávali naprosto soustředěné a dokonale výkony. Jejich interpretace dala příběhu nový význam, což jako autorka vnímám. Postavám dokázali vtisknout nádsázku i humor, který nejde přejít s vážnou tváří, a z toho mám velkou radost,“ komentuje vznik nahrávky **Radůza**.

Nevšední pohádka **Uhlíř, princ a drak** upoutá posluchače originálním jazykem, jenž je velmi muzikální, poetický a hravý. Vypráví o cestě královské rodiny, nešikovného prince a důvtipného uhlíře za drakem, který jediný by mohl království zachránit z věčné zimy. Matka Příroda potrestala krále za to, že se špatně staral o její dary a plýtval jimi. Pomoci může pouze tajemný drak,

jehož dech dokáže znovu probudit jaro. Podaří se princezně Vendulce a jejím přátelům kouzelného draka najít? S poselstvím zlepšení vztahu lidí k přírodě a nutnosti její ochrany pracuje autorka velmi nenásilně. Herec **Radůz Mácha** řekl: „Když jsem dostal nabídku zahrát si prince v této audiopohádce, ani chvíli jsem neváhal. Ve dvaatřiceti letech jsem se konečně dočkal svého prvního pohádkového prince a zároveň věřím, že snad nebude poslední. Navíc **Radůzu** opravdu obdivuju. V její tvorbě cítím naprostou upřímnost a rozumím tomu, že to jí přináší mnoho příznivců.“

Hudební doprovod pohádkových písní vznikl použitím celé řady tradičních i netradičních hudebních nástrojů ve spolupráci **Radůzy** s multiinstrumentalistou, aranžérem a vyhledávaným studiovým hráčem **Josefem Štěpánkem**. Písničky rozeznává například klavír, akordeon, kytara, mandolína,

banjo, ukulele, ale také kastaněty, tibetské zvonky, kazoo, kalimba či dešťová hůl. Booklet audioknihy obsahuje texty všech písniček a ilustrace pohádkových postav od renomované výtvarnice **Lucie Dvořákové**, které v nápadité kombinaci s fotografiemi herců podněcují fantazii a představivost posluchačů.

„V dětství jsem rád poslouchal pohádky z gramofonu i rozhlasovou tvorbu. A víte, jak to je, člověk si tu kazetu nebo desku pouštěl pořád dokola. Takže se do mě totálně zarylo úplně všechno, co jsem poslouchal, a rozhodně mě to formovalo. A to se možná bude dit i dětem, co si poslechnou pohádku **Uhlíř, princ a drak**. V době internetu už u toho nevydrží asi tak dlouho, jako kdysi my. Ale když se jim bude líbit, máme třeba šanci, že se staneme součástí jejich dětství,“ uvažuje s úsměvem herec **Igor Orozovič**, představitel uhlíře.

RADŮZA

UHLÍŘ, PRINC A DRAK

pohádka plná písniček

CD

HRAJÍ A ZPÍVÁJÍ

Anna Fialová

princezna Vendulka

Radůza

kramářka

Radúz Mácha

princ Kryšpín

Lucie Polišínská

komorná Otylka

Igor Orozovič

uhlíř

Jiří Suchý z Tábora

král

Přistupte blíže lidičky,
ať slyšíte příběh celičků

o království dalekém, zakletém,
kde vládne zima nad létem...

LUCIE BÍLÁ TA O MNĚ

O lásky a radosti ze života – osobitě, emotivně, energicky i něžně

Po více než třech letech od vydání alba Hana se Lucie Bílá vrátila do bratislavského studia Littlebeat, aby zde natočila své nové studiové album Ta o mně. Vybíralo se z více než čtyřiceti původních písní, z nichž následně producenti s Lucií připravili třiatdvacet demonahrávek, ze kterých se nakonec na album dostalo třináct nejlepších. Dbalo se nejenom na hudební složku, ale zcela zásadně i na jednotlivé texty. Leitmotivem je láska ve všech možných podobách a radost ze života. Na rozdíl od předchozího

platinového alba Hana se základní autorská sestava Martin Šrámek – Andrej Hruška – Katarína Knechtová na novince rozrostla o další zvukná jména. Autorem prvních dvou singlů z alba je Marek Ztracený. Jedná se o písně Mám ráda život, a Protože, která původně vznikla jako dárek k narozeninám partnerovi Lucie Bílé a sbírá úspěchy nejen v rádiích, ale i na YouTube, kde videoklip překonal více než 1 milión zhlédnutí. Dalším novým autorským pilířem alba je dvojice Jan Vávra – Jana Infeldová ze skupiny

Jananas, kteří stojí i za velkým loňským hitem Za 100 let. Na albu Ta o mně se podílí jak na s humorem a nadsázkou pojatých písničkách (3 dny a Cirkus bude), tak i například textem na emotivní skladbě Domov, věnované mamince Lucie Bílé. Nadechnout napsal a částečně i produkoval Marcell – zpěvák, skladatel a producent z nastupující nové vlny domácího popu. Písničkou Léto přispěla mladá slovenská zpěvačka Zuzana Míkulcová a skladbou Nevěřim generačně spřízněná Patricie Fuxová,

známá z vlastního projektu Vesna. Závěrečná něžná ukolébavka Pojď klidně spát je výsledkem spolupráce Jany Kirschner a dalšího zástupce mladé generace textaře Petra Soukupa. Album produkoval Martin „Maxo“ Šrámek, o mix se postaral Andrej Hruška a mastering provedl Miroslav Chyška. Vzniklo tak mimořádné album silných písniček v současné, ale přitom ne účelové zvukové produkci, korunované skvostným pěveckým výkonem Lucie Bílé.

MICHAL HORÁK MICHALOVO CÉDÉČKO

Debut mladého písničkáře se svérázným humorem

Michal Horák je mladý nadaný písničkář a multiinstrumentalista, který dokáže zaujmout svými originálními texty a svérázným humorem. Patří k představitelům nové písničkářské generace, která se na scéně objevila po nástupu Tomáše Kluse a Xindla X. Svým debutovým albem se řadí k interpretům, jakými jsou Pokáč a Voxel. Ty na albu můžeme slyšet v písních Netuším

a Nemusí bejt. Do povědomí širší veřejnosti se Michal Horák dostal už dříve vydanými singly (V 7:25, Hej teto! nebo Vysokoškolskej song) zveřejněnými společně s videoklipy prostřednictvím YouTube. Pravidelně koncertuje po celé republice a předskakoval například i svým vzorům Tomáši Klusovi nebo Pokáčovi. Žánrově se repertoár alba rozpíná v oblasti folku, chytlavými popěvkami

má blízko k populární hudbě, ale patrná je i Michalova inspirace v oblíbených žánrech, jako jsou jazz a swing, nebo v okouzlení atmosférou kabaretních vystoupení.

Většina skladeb vzniká čistě písničkářským přístupem, nicméně interpret si přizval i řadu blízkých hudebníků, kteří dotvářejí a zpestřují zvuk alba o smyčcové a dechové nástroje nebo v několika

případech o perkuse a bicí nástroje. O produkci nahrávky se stará producentské duo Martin Havlen a Niko Jalauzidis z libereckého Resound studia. Půjde rozhodně o jeden z nejzdařilejších debutů letošního roku, který má ambici autora definitivně etablovat na české hudební scéně.

LUBOŠ POSPÍŠIL & 5P LIVE!!! OSTRAVA

Autentický hudební zážitek plný hitů

Jeden z doyenů českého rockového písničkářství Luboš Pospíšil si po výpravné retrospektivní 13 CD kolekci Route 66 (2016) nyní připsal další zářez do své diskografie plné nevtíravých hitů. Supraphon vydává od první do poslední vteřiny energií nabitě živé album LIVE!!! Ostrava, jež nahrál se svou kapelou 5P během dvou koncertů v ostravském klubu Parník. Novinku pokřtí – jak jinak než koncertně – 16. října v pražském Paláci Akropolis, kde se v roli čestného hosta představí za bicími i za mikrofonem David Koller.

„Právě vydávaný záznam koncertu je především propojením asi 30leté autorské spolupráce s mými přáteli – vynikajícími autory jako Pavel Šrut, Petr Skoumal, Bohumil Zatloukal, Jan Hedl Sahara, František Stral-

czynský nebo v současnosti Josef P. Lábus, Ondřej Fencel či řada dalších a pódiové prezentace nových 5P, kteří repertoár uchopili s porozuměním, ale i důkladně energicky. Všem děkuji. Děkuji i Vám – příznivcům za fantastickou atmosféru na našich koncertech, kterou jste si do jisté míry o vydání tohoto záznamu řekli. A tak lze podotknout: „Můžu si za to všichni!“ komentuje člen Beatové síně slávy vůbec první live album ve své bohaté diskografii.

Album LIVE!!! Ostrava zaujme kromě energie a prožitku, jímž jsou koncerty Luboše Pospíšila & 5P pověstné, také instrumentální a pěveckou kompetentností i nepředstíraným zápalem Páji Tábořikové (bicí, zpěv), Ondřeje Fencela (klávesy, zpěv, kapelník), Mirka Linhartu (elektrické

kytary, zpěv) a Martina Štece (baskytara, zpěv). Důležitá je rovněž skutečnost, že Pospíšilova klasika (Petrina, Skoumal, Kantor, Šrut ad.) je na pódiu cílevědomě doplňována skladbami z posledních tří studiových alb, vzniklých většinou právě v této sestavě. Záznam čítající šestnáct skladeb, napsaných v uplynulém téměř půlstoletí a nyní zmixovaných a zmastetrovaných Vitem Benešem, tak spolu působí samozřejmě, moderně, leč stále zcela nezaměnitelně pospíšilovsky.

„Nikdy bych nehrál v kapele s nájemnými ‚vrahy‘, kteří s posledním tónem začínají balit a pět minut po koncertě už sedí v autě. 5P jsou jiní, jsou jako rodina – se vším, co k tomu patří. Včetně ponorek, včetně let euforických i problematických,

ale nakonec pořád spolu, protože tak je to správné. Každý jsme z jiného těsta, nikdo nejsme bez chyby, ale každý jsme originál... a to, co nás spojuje, je Luboš, jeho hlas, jeho písničky,“ popisuje kapelník 5P Ondřej Fencel onu muzikantskou chemii, která je při poslechu LIVE!!! Ostrava takřka hmatatelná.

Luboš Pospíšil společně s 5P tak zas a znovu dokazuje, že jako jeden z mála plus minus sedmdesátníků dokáže trvale propojit svůj ojedinělý tenor a kvalitní songy s až o dvě generace mladšími muzikanty. Věkové bariéry rozmetává síla kolektivu, kapela hraje s radostí, byť některé písně jsou starší než někteří účinkující. Díky tomu všemu se posluchač může těšit z autentického hudebního zážitku plného hitů bez zbytečného tláčení na komerční pilu.

OLYMPIC PTÁK ROSOMÁK

Oslava 50let od vydání!

Po Želvě, které se nedávno dostalo CD/LP připomenutí, je tu zdařilý následovník. Padesát let od původního vydání znovu vychází Pták Rosomák, hudebně dospělejší projekt Olympiku. Poslední v klasickém obsazení, tedy ještě s baskytaristou, zpěvákem a textařem Pavlem Chrastinou. Rokem 1968 posílení rockeři za sebou měli etapu přechodného kulturního uvolnění a krátkou

mezinárodní zkušenost. Také proto se tu můžeme setkat s inspirací beatlesovským Seržantem Pepřem, ale též s vlivy sitárové Indie či hippiesovského San Franciska. Tak či onak jde ovšem o poslouchání s puncem českého bigbitu, postavené na nezaměnitelných písničkách zásadní autorsko-interpretační dvojice Janda-Chrastina, sympaticky pěvecky doplněných Janem „Sorry“

Pacákem a Ladislavem Kleinem. Vinylová podoba nabízí rekonstruovaný zvuk a obal, tentokrát poprvé reedicičně doplněný i originální vystříhovánkou Ptáka Rosomáka, určenou k otáčkám na gramofonu. Cédéčková stopáž pak obsahuje devět bonusů: vedle variantních českých verzí některých základních songů také písni singlové a časové související s nahráváním a vydáním

alba. Ty dokazují kompoziční, instrumentální i zvukový pokrok Olympiku, anglická mutace Krásné neznámé pak také textový ohlas na posrpnově rychle ztracené naděje. Nejspíš poslední reedice Ptáka Rosomáka na fyzických nosičích tak poskytuje potřebně rozšířené ohlédnutí za přelomovým albem: bez pozdější emigrujícího Chrastiny už pak totiž bylo leccos jinak.

DAGMAR PECKOVÁ/DAREK KRÁL

THE MAGICAL GALLERY

Mimořádný umělecký projekt spojující světy tónů a barev

Nápad na album *The Magical Gallery*, obsahující skladby inspirované mistrovskými díly světového malířství, nosil skladatel a producent Darek Král v hlavě spoustu let. Postrádal však to hlavní – hlas, který by dokázal v nahrávce vykreslit vše potřebné. I přes zdánlivou protichůdnost mu přišla nejvhodnější a nejpřirozenější kombinace operního hlasu a elektronické hudby. Dagmar Pecková byla celému

projektu velmi nakloněná. Lákavá pro ni byla i myšlenka, že bude mít v repertoáru původní hudbu, skladby napsané výhradně pro ni. K projektu byly přizvány i další osobnosti ze světa klasické hudby: harfistka Jana Boušková, violoncellistka Zuzana Dostálová, Epoque Quartet a tenor Richard Samek. Ve výběru obrazů se autor zaměřil na přelom 19. a 20. století a inspiroval se díly deseti malířů, v jejichž tvorbě je patrná

nejen fascinace malbou samotnou, ale zároveň je zřetelný i sociální aspekt, který je ovlivňoval.

Dalším klíčem k celému konceptu se stal nápad zpívat jednotlivé skladby v rodném jazyce daného malíře. Tak se na albu objevily skladby inspirované obrazy mistrů francouzských (Degas, Toulouse-Lautrec, Monet, Manet), italských (Modigliani, De Nittis), rakouských (Klimt, Schiele),

předlohami se stala také plátna Vincenta Van Gogha a Johna Singera Sargenta. O texty skladeb se postarali Luciano Lagazzi, Guillaume Basset, Kate Hamsíková, Radka Stahr a nahrávání probíhalo v prestižních studiích All Senses Production a SONO za zvukové režie Štěpána Škocha. Album vychází na CD i v digitálních formátech 25. 10. 2019.

SU6569-2

MARIE SVATOŠOVÁ V ROZHOVORU S ALEŠEM PELÁNEM NEBOJ SE VRÁTIT DOMŮ

Co se stane, pokud pacientovi o jeho zdravotním stavu dlouhodobě lžeme? Má vážná choroba nějaký smysl? A proč umírající nezabíjet, jak si přejí zastánci eutanazie, ale naopak respektovat jejich život až do přirozeného konce a být jim nablízku? Smysluplné odpovědi na stěžejní otázky našeho bytí zodpovídá lékařka, spisovatelka, zakladatelka hospicového hnutí v České republice Marie Svatošová v nové audioknize Neboj se vrátit domů.

Se svými přednáškami neúnavně objíždí republiku a propaguje paliativní péči. Mluví pozitivně o tématu tak zásadním, ale i vytěšňovaném, jako je smrt. Dokáže nesmírně poutavě vyprávět o smyslu života a nadchnout každého posluchače, má neobyčejně působivé argumenty, opřené o mnohaletou zkušenost.

„Nikdy bych nečekal, že by se o smrti dalo mluvit pozitivně. Paní doktorka Svatošová to dokáže. Nechci říct, že se po rozhovoru s ní budete na smrt těšit, ale nebudete se jí tolik bát,“ říká k obsahu knihy herec a moderátor Marek Eben. „Něméně přejí všem pevné zdraví,“ dodává v původní anotaci ke knižnímu vydání.

Aleš Palán je spisovatel, novinář, autor mnoha knižních rozhovorů, držitel ceny Magnesia Litera a ceny Kniha roku Lidových novin. V zasvěceném dialogu se i díky jeho otázkám dozvídáme mnoho o příbězích lidí, s nimiž se Marie Svatošová setkala a na nichž demonstruje svůj způsob uvažování a sílu své víry. Od poslechu tohoto

rozhovoru se posluchač neodtrhne snadno, bude mít totiž možnost setkat se s odpověďmi na základní problémy života a jeho konce. Nebude ovšem chybět ani humor, protože ten je nedílnou součástí života. **Album vychází na CD i digitálně. Celková stopáž audioknihy činí deset hodin.**

DIVADLO SPEJBLA A HURVÍNKA

TAŤULDO, ZHASNI!

Novinkové album z dílny **Divadla Spejbla a Hurvínka** pokračuje v linii zábavných i trochu poučných příběhů věcí kolem nás. Po vesele napínavé historii vysavače a žvýkačky je na řadě žárovka. Kdo ji vymyslel, jaké kolem toho byly zápletky, kdo jsou pánové Göbel, Edison, Křížík a Tesla? Jakou roli

v tom hráli Spejbl, Hurvíněk, Mánička, bábinka, Brno a hantec? Co způsobila prasklá žárovka, proč má pan Spejbl závratě a proč nosí paní Kateřina v kabelce kleště? To všechno a ještě mnohem víc si posluchači vyslechnou v příběhu **Tatůldo, zhasni!** napsaném ředitelkou Divadla

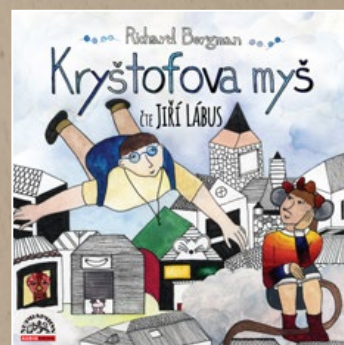
S+H Denisou Kirschnerovou, která k tomu uvedla: „Snažím se vybírat objevy, jež dnes zcela samozřejmě používáme, a to ještě takové, při jejichž objevení docházelo díky okolnostem nebo přímo i díky objevitelům ke kuriózním situacím.“

Nahrávka vznikla v režii Miki Kirschnera a s muzikou Jana Lstibůrka. Spejbla a Hurvínka namluvil Martin Klásek a Máničku Marie Šimsová. **Titul Tatůldo, zhasni!** Vyšlo na CD i v digitálních formátech v pátek 18. října 2019.

SU6601-2

SU 6498-2

KRYŠTOFOVA MYŠ

Audioknihu načetl Jiří Lábus.

Hrdinou příběhu, jenž napsal Richard Bergman, je desetiletý Kryštof, který se v mnohém liší od svých vrstevníků. Nemá žádné kamarády a od chvíle, kdy mu zemřel tatínek, je jeho svět plný samoty a smutku. Svoje štěstí hledá ve světě iluzí a snů, který je jen malou náhražkou za život, který žije. To vše se

ale změní v okamžiku, kdy ho osloví neznámá dívka, která se až nápadně podobá myši. Jejich společná dobrodružství, která záhy prožijí, vrátí Kryštofovi do tváře úsměv i jeho ztracené sebevědomí... Příběh načetl skvělým, hravým způsobem Jiří Lábus. Nahrávka vznikla v režii Jana Jiráně.

PAVEL HAAS QUARTET A JEJICH ŠOSTAKOVIČ

Po dvou posledních albech s ryze českým repertoárem (Dvořákovy Kvintety op. 81 & 97, 2017 a Smetanovy Smyčcové kvartety, 2015) přichází Pavel Haas Quartet s novou nahrávkou. Smyčcové kvartety č. 2, 7 a 8 Dmitrije Šostakoviče jsou již řadu let trvalou součástí koncertního programu souboru, ale teprve letos na jaře nazrál čas na jejich natočení. Houslistka Veronika Jarůšková k tomu poznamenala: „Šostakovič patří k základům kvartetního repertoáru a nám odjakživa přišel velmi osobní a velmi blízký.“ Houslista Marek Zwiebel dodává: „Celý cyklus kvartetů je vlastně jeho autobiografií, jeho osobní výpovědí, takovým průřezem duše celého jeho života.“

Druhý kvartet (1944), byť komponovaný v bezpečném zázemí, odráží bolest, nejistotu a rozervanost života uprostřed války. Kvartety č. 7 a 8 vznikly v roce 1960 a oba

jsou velmi niternou zpovědí. Sedmý, nejkratší z celého cyklu, věnoval Šostakovič památce své první ženy. Osmý pak autor patrně zamýšlel jako svůj vlastní epitaf v době, kdy se nacházel na tenké hraně mezi životem a smrtí. Pavel Haas Quartet překračuje propast času i bariéru osobní fyzické existence a vstupuje do samého středu Šostakovičovy hudby v plné škále emocí a s bezprostředností, jako by to byla jejich nejvlastnější hudba. Slovy Veroniky Jarůškové: „Šostakoviče nestačí jen zahrát, ale je třeba ho prožít.“ Nové album vydává mezinárodně úspěšný kvartet 25. října 2019 u svého domovského vydavatelství Supraphon. Ve stejný den vychází vinylová verze kritikou vysoce ceněné nahrávky Smyčcových kvartetů Bedřicha Smetany z roku 2015 (Gramophone Award, BBC Music Magazine Award ad.). Milovníci vinylů

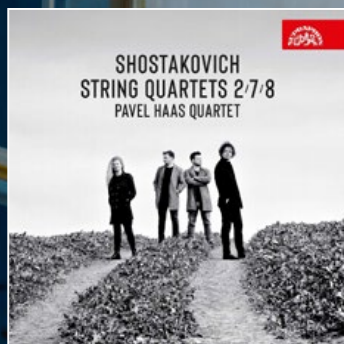
a dokonalého zvuku se mohou těšit na LP nejvyšších parametrů (180 g virgin vinyl, DMM cutting), které je doplněno o digitální verzi v rozlišení Hi-Res.

Pavel Haas Quartet zahájil koncertní sezonu 2019/20 na konci září ve slavné Tonhalle v Curychu. Během podzimu pak soubor vystoupí v dalších prestižních koncertních sálech Evropy, jakými jsou např. Muziekgebouw v Amsterdamu, Konserthuset ve Stockholmu, Wigmore Hall v Londýně nebo Sala Verdi v Miláně. Poprvé zavítá do Izraele, kde zahraje v Rappaport Auditoriu v Haifě a v YMCA Auditoriu v Jeruzalémě. Premiéra čeká Pavel Haas Quartet i ve Varšavě v National Philharmonic Chamber Hall nebo v Teatro Argentina v Římě. Jediný domácí koncert do konce roku proběhne v prosinci v rámci festivalu Janáček Brno. Ve druhé části sezony bude soubor

pokračovat v evropském turné a kromě toho navštíví USA, Kanadu, Čínu a Singapur.

Pavel Haas Quartet byl založen v roce 2002 a nese jméno českého skladatele první poloviny 20. století Pavla Haase (1899–1944). Za sedmáct let svého působení na hudební scéně dosáhl Pavel Haas Quartet pozice mezinárodní interpretační elity. Od roku 2004 získal soubor mnoho prestižních cen, mezi které patří mj. vítězství v Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro, vítězství v mezinárodní soutěži smyčcových kvartet Premio Paolo Borciani, Newcomer of the Year BBC Music Magazine, MIDEM Classical Award, dvakrát BBC Music Magazine Award a šestkrát Gramophone Award.

Obsazení Pavel Haas Quartet: Veronika Jarůšková – 1. housle, Marek Zwiebel – 2. housle, Jiří Kabát – viola, Peter Jarůšek – violoncello

SU4271-2

CZECH ENSEMBLE BAROQUE

VYDÁVÁ PO 250 LETECH ZNOVU OBJEVENÉ ŽALMY F. X. RICHTERA

Pro šedesátiletého Franze Xavera Richtera, tehdy ve Francii etablovaného skladatele moravského původu, bylo pařížské jaro 1769 zcela výjimečné. Když se o dva roky dříve přihlásil do skladatelské soutěže, kterou pořádala významná koncertní instituce Concert spirituel, chtěl se patrně ucházet o nějaké hudebnické zaměstnání v Paříži. Zadáním byla kompozice velkého moteta („motet à grand chœur“ zahrnující sled árií, ansámbků a sborů) na latinský text žalmy 136 SUPER FLUMINA BABYLONIS. I když se Richter v soutěži neumístil, jeho kompozice vzbudila velký zájem a 28. března 1769 byla v rámci Concert spirituel premiérována

v Tuilerijském paláci, největším sále tehdejší Paříže.

Dirigent a umělecký šéf Czech Ensemble Baroque Roman Válek k tomu uvedl: „Ne každý skladatel v historii měl to štěstí jako Wolfgang Mozart, že díky jednomu či dvěma hitům vznikl plošný zájem o celou jeho tvorbu. Při objevování děl méně proslulých skladatelů musí interpreti nejprve takové hity v jeho tvorbě najít, aby alespoň relativně plošný zájem se mohl začít kolem jeho tvorby rozvíjet. Richtův žalm SUPER FLUMINA BABYLONIS lze směle počítat mezi takové skladby s velkým potenciálem posluchačské úspěšnosti. Již konsekvence vzniku díla napovídají jeho vyznění

a vypovídají o jeho úrovni. Tato kantáta byla napsána pro proslulé pařížské těleso Le Concert Spirituel, sólisty královské opery, a koncertní cyklus věnovaný grands motets v překrásném koncertním sále dnes již neexistujícího paláce Les Tuilleries nedaleko Louvru. Věřím, že zájemce i náhodné posluchače skladba ohromí a Richtera si díky ní směle přičítá do prvoligových evropských skladatelů nejen orchestrální, ale i vokálněinstrumentální hudby.“

Později Richter nastoupil na prestižní místo ředitele kůru štrasburské katedrály. Moteto SUPER FLUMINA BABYLONIS sehrálo v jeho volbě bezesporu významnou roli. V prvních štrasburských letech

(1770–73) vznikla trojice zhudebnění žalmu 50 MISERERE MEI, DEUS, určená pro temné hodinky, noční liturgii velikonočního tridua. Třetí z nich, f moll, v premiérové nahrávce doplňuje žalm SUPER FLUMINA BABYLONIS na tomto albu.

V pořadí již čtvrtou nahrávkou z díla Franze Xavera Richtera nám soubor Czech Ensemble Baroque objevuje dosud neznámý odkaz pozoruhodného skladatele Evropy 18. století. Nahrávka vychází v celosvětové distribuci v pátek 25. 10. 2019 na CD i v digitálních formátech na značce Supraphon za podpory Ministerstva kultury.

BELFIATO QUINTET A OTEC DECHOVÉHO KVINTETU

Jedna z nejzajímavějších hudebních formací na současné české komorní scéně nahrála album se skladbami Antonína Rejchy, který je považován za pomyslného otce dechového kvintetu. Jako jeden z prvních skladatelů totiž odhalil možnosti dechových nástrojů. Se třemi členy Belfiato Quintet jsme si povídali, jak album vznikalo, ale také jaké mají plány do budoucnosti. Na několik otázek odpovídal flétnista Oto Reiprich, fagotista Ondřej Šindelář a klarinetista Jiří Javůrek.

V roce 2017 vyšlo u vydavatelství Supraphon vaše debutové album s hudbou Josefa Bohuslava Foerster, Leoše Janáčka a Pavla Haase. Nyní vaše druhé album přináší hudbu Antonína Rejchy. Proč padla v případě vašeho druhého projektu volba právě na Antonína Rejchu?

Oto Reiprich: Především je to repertoár, který hrajeme po celou dobu existence našeho souboru, tedy už téměř čtrnáct let. Od našich začátků jsme hráli například jeho Kvintet D dur. A zároveň jsme zjistili, že taková „rejchovská“ deska nebyla velmi dlouho natočená. Takže jsme vybrali tři naše nejoblíbenější kvintety a rozhodli se nahrát pro Belfiato Quintet reprezentativní nahrávku.

Ondřej Šindelář: Pro nás je to vlastně i taková čára za určitou etapou našeho vývoje, protože všechny ty tři kvintety hrajeme od začátku existence našeho souboru, a je to hudba, na které se náš soubor formoval a s níž jsme vyrůstali, takže pro nás je to také i uzavření důležitého období.

Antonín Rejcha je jedním z českých skladatelů, kteří svou kariéru budovali v zahraničí. Znal se s Haydnem, přátelil se s Beethovenem. Jaké bylo vlastně jeho postavení v té době?

Ondřej Šindelář: Antonín Rejcha byl profesorem na pařížské konzervatoři, k jeho žákům patřili například Hector Berlioz či César Franck. Byl profesorem kontrapunktu, a to se odráží i v jeho kvintetech, protože například v každém jeho kvintetu najdete fugu, což je určitá zajímavost v kvintetové literatuře. Jeho kvintety obsahují virtuozitu, zpěvnost, je tam progresivní harmonická stavba. Jsou propracované a interpretačně náročné, což je dáno i tím, že je skládal pro své kolegy – profesory konzervatoře, kteří byli skutečnými virtuosy ve svých oborech.

Na Rejchu dnes nahlížíme jako na otce dechového kvintetu. Je známo, proč se tak intenzivně věnoval právě tomuto nástrojovému obsazení?

Jiří Javůrek: Antonín Rejcha byl skutečně jedním z mála skladatelů, kteří se věnovali dechovým nástrojům soustavně a dlouhodobě. On sám hrál na flétnu a znal velmi dobře i specifika dalších dechových nástrojů. Proto se rozhodl zkomponovat dechový kvintet pro své kolegy z konzervatoře a na základě velice příznivého ohlasu jich nakonec v poměrně krátké době zkomponoval celkem 24. Což je jistě unikum. Rejcha byl vlastně jedním z prvních skladatelů, který odhalil možnosti dechových nástrojů. Ty v té době – na počátku 19. století (mluvíme o letech 1802–1820) – procházely velkým vývojem. Přidávaly se klapky, měnilo se vrtání a menzura, technické změny umožňovaly nástrojům hrát v jiných tóninách. Rejcha jako první dokázal těchto nových možností využít, a to nejen ve skladbách pro dechové nástroje sólo, ale hlavně se nebál spojit je dohromady. Díky tomu, že učil na pařížské konzervatoři, k tomu ostatně měl ty nejlepší podmínky, protože jeho kolegové patřili k nejlepším

interpretům své doby a měli k dispozici nejmodernější nástroje.

Rejcha většinu života prožil v zahraničí, především v Paříži. Najdeme přesto v jeho hudbě nějakou českou stopu?

Jiří Javůrek: Já myslím, že to z dnešního pohledu lze těžko hodnotit. Ale z mého pohledu Rejcha hodně využívá české – a to v dobrém slova smyslu – jednoduché zpěvnosti. Díky tomu, že dobře znal české popěvky, české lidové melodie, dokázal zpěvnost, melodičnost promítnout i do svých kvintetů. Což ovšem neznamená, že by jednotlivé party nebyly interpretačně náročné.

Dá se říci, kdy byla – pokud se týče repertoáru pro dechové kvinteto – jakási zlatá éra? Bylo to třeba právě období, kdy komponoval Antonín Rejcha, tedy období klasicismu?

Ondřej Šindelář: Rekl bych, že je to doba pozdního klasicismu a pak 20. století. V něm to jsou skladby György Ligetiho, ►

► Paula Hindemitha, Jeana Françaixe, Francise Poulenc. V klasicismu je to samozřejmě Antonín Rejcha a jeho 24 kvintetů, kterými Rejcha vlastně položil základy tohoto žánru, a ostatní skladatelé z jeho díla vycházejí.

Výteční interpreti vždy byli inspirací pro své současníky – hudební skladatele. Máte v repertoáru nějakou kompozici, která je dedikována pro Belfiato Quintet?

Jiří Javůrek: Máme skladbu, kterou jsme si objednali a kterou zkomponoval právě pro nás náš profesor z konzervatoře, hudební skladatel Eduard Douša. Jmenuje se Quintettino Giocoso a je to takové kratičké vtipné odlehčení našich koncertů.

CD vychází 27. září, slavnostní křest proběhl 10. 9. Kde se uskutečnil a kdo nahrávku pokřtil?

Jiří Javůrek: Měli jsme to velké štěstí, že nám CD pokřtil současný šéfdirigent PKF – Prague Philharmonia Emmanuel Villaume. Důvody jsou hned dva – všichni členové Belfiato Quintet jsme totiž prošli Pražskou komorní filharmonií, ať jako její stálí členové, nebo jsme se vzájemně potkali při různých projektech. Stejně tak se všichni vzájemně dobře známe i se samotným Emmanuelem Villauem. Druhý důvod je ten, že Rejcha většinu života strávil ve Francii, a tak nás napadlo, že bychom to s Francií propojili. Takže křest byl česko-francouzský a album nám

pokřtil v pražském Rudolfinu francouzský dirigent, kterého si vážíme, máme jej rádi a rádi s ním spolupracujeme.

Ke svému debutovému albu jste měli suggestivní videoklip. Vzniklo něco podobného i k této nové nahrávce?

Oto Reiprich: Ano, máme nový teaser pro tuto desku, který vznikl při focení bookletu a nových profilových fotografií. Dělal jej opět náš osvědčený tým – režisér a animátor Tomáš Chabrus Hájek a náš dvorní fotograf a kameraman Tomáš Hejzlar. Podívat se na něj můžete na webových stránkách Supraphonu, na youtube, na stránkách Belfiato Quintet i na naší fb stránce.

A co čeká Belfiato Quintet v nejbližší době?

Ondřej Šindelář: V této sezoně nás čeká spousta zajímavých koncertů. V listopadu máme recitál v Olomouci, čeká spolupráce s Epoque Quartet na adventním koncertu, dále budeme mít v této sezoně recitál na Smetanově Litomyšli, na Janáčkových Hukvaldech, budeme hrát v Německu, ve Skotsku. Rádi bychom také navázali na spolupráci s naším kamarádem klavíristou Lukášem Klánským, s nímž už několik let velice rádi spolupracujeme, a chtěli bychom naši spolupráci do budoucna třeba i zaznamenat na dalším albu.

Foto © Adéla Havlíková

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon